

Sygn. akt V GC 549/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Spółka Akcyjna w W. nr KRS: (...)

przeciwko

(...) Spółka Akcyjna (...)

z siedzibą w W. nr KRS: (...)

o zapłatę 332,13 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 332,13 zł (trzysta trzydzieści dwa złote trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku

i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47,00 zł, w tym kwotę 30,00 zł tytułem wpisu sądowego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 549/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W.

w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 332,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia

27 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Postanowieniem z dnia 13 września 2018 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy.

Postanowieniem z dnia 06 grudnia 2018 r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Ostrołęce.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 03 kwietnia 2015 r. doszło do kolizji pojazdu (...) z pojazdem (...) W związku z powstała szkoda powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne uznając swoją odpowiedzialność odszkodowawczą wobec poszkodowanego. Z tytułu poniesionej szkody powód wypłacił poszkodowanemu łącznie kwotę 5 997,51 zł. Powód wezwała pozwanego do zapłaty kwoty, którą wypłacił poszkodowanemu. Poszkodowany wypłacił powodce kwotę 5 665,38 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: oświadczenia k 31, druku zgłoszenia szkody w pojeździe k 35 - 36, faktury k 37, pism powoda k 45, 47, okoliczności wskazanych w pozwie i sprzeciwie od nakazu zapłaty, których strony nie zakwestionowały.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie z następujących przyczyn.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był praktycznie bezsporny. Pozwany nie zakwestionował zaistnienia kolizji ani zlikwidowania szkody przez powoda oraz wypłacenia powodowi łącznej kwoty 5 665,30 zł.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał jednak, że roszczenie powoda objęte zostało ugodą zawartą pomiędzy powodem i pozwanym w dniu 2 marca 2016 r.

W ocenie Sądu spór między stronami sprowadza się do interpretacji treści zawartej między nimi w dniu 2 marca 2016 r. ugody.

Na podstawie art. 65 § 1 kodeksu cywilnego oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje.

§ 2 w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Pozwany podniósł, że w związku z zawartą ugodą roszczenie powoda wygasło i nie może być skutecznie dochodzone.

Swoje stanowisko pozwany oparł na zdaniu drugim § 1 zawartej z powodem ugody, mającym następujące brzmienie „Sprawy, w których pierwsze wezwanie do zapłaty jest datowane przed dniem 1 września 2015 r. na mocy niniejszej ugody zostają uznane jako zakończone i całkowicie rozliczone.”

Ponieważ pierwsze wezwanie do zapłaty skierowane przez powoda do pozwanego w przedmiotowej sprawie ma datę 17 czerwca 2015 r. to zdaniem pozwanego ugodą zostało objęte również dochodzone przez powoda roszczenie.

Natomiast powód podnosił, że roszczenie którego dochodzi nie było objęte postanowieniami zawartej między stronami ugody. Powód również powołał się na § 1 ugody ale zaakcentował pierwsze zdanie, które brzmi „Bazę niniejszej ugody stanowią przekazane przez (...) SA w dniach 21 i 22 września 2015 r. listy stwierdzonych rozbieżności, które po uzupełnieniu na spotkaniach roboczych stanowią załącznik do niniejszej ugody”

Zdaniem Sądu dokonując interpretacji postanowień zawartej między stronami ugody należy badać jej zapisy w pełnym brzmieniu i nie można wywodzić sensu określonych sformułowań na podstawie pojedynczych zdań wyrwanych z kontekstu.

Pełny zapis § 1 w zawartej w dniu 2 marca 2016 roku między stronami ugody brzmi następująco: „Bazę niniejszej ugody stanowią przekazane przez (...) SA

w dniach 21 i 22 września 2015 r. listy stwierdzonych rozbieżności, które po uzupełnieniu na spotkaniach roboczych stanowią załącznik do niniejszej ugody. Sprawy, w których pierwsze wezwanie do zapłaty jest datowane przed dniem 1 września 2015 r. na mocy niniejszej ugody zostają uznane jako zakończone i całkowicie rozliczone. Nie dotyczy to nowych roszczeń, których wpływ do (...) SA lub (...) SA jest datowany po dniu 1 września 2015 roku. Roszczenia te będą rozpatrywane indywidualnie.

Z postanowień niniejszej ugody wyłączona zostaje szkoda z poz. 88 tabeli 1 zarejestrowana pod nr (...). Roszczenie (...) SA w kwocie 1081,58zł będzie rozpatrywane indywidualnie.”

Zdaniem Sądu zeznania przesłuchanego w sprawie świadka nie dały jednoznacznej odpowiedzi na pytanie jak strony chciały rozumieć zapisy zawartej ugody. Świadek wskazał tylko jak strona pozwana rozumiała zapisy ugody i czemu w jego ocenie miało służyć wpisanie do ugody daty 1 września 2015 r.

Dlatego dla oceny woli stron zawierających ugode Sąd oparł się za zapisach w niej zawartych. W ocenie Sądu z zapisu ugody wynika, że objęte nią zostały sprawy znajdujące się w załączniku do ugody tzw. „baza”. Całkowicie nieracjonalne jest zdaniem Sądu uznanie, że ugoda dotyczyła wszystkich spraw, w których pierwsze wezwanie do zapłaty jest datowane przed dniem 1 września 2015 r. Przyjęcie takiej interpretacji treści ugody oznacza pominięcie zdania pierwszego § 1 ugody tak jakby wcale go w ugodzie nie było. W ocenie Sądu jeżeli intencją stron byłoby objęcie ugodą wszystkich spraw, w których pierwsze wezwanie do zapłaty jest datowane przed dniem 1 września 2015 r. to w ugodzie w ogóle nie zostałyby wpisane pierwsze zdanie § 1 i nie potrzebny byłby jakkolwiek załącznik, gdyż ustalenie sprawy, której ugoda dotyczy byłoby możliwe przez sprawdzenie daty pierwszego wezwania do zapłaty. Zauważyć należy, że obie strony zatrudniają prawników, a treść ugody była przedmiotem negocjacji trudno więc przyjąć, iż jakiegokolwiek zapisy ugody znalazły się w niej przypadkowo.

Mając na powyższe na uwadze Sąd uznał, że roszczenie powoda nie było objęte zawarta pomiędzy stronami ugodą.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł. i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)